

ΒΛΑΜΙΚΑ ΚΙ' ΑΝΤΑΜΙΚΑ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΗ
ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Μου μίσησαν, ρε κάλλισσα, πώς κάληθι θέ να βγάνης
καί πώς άγώνα εκλογικό σκεύεσαι, λέει, ν' άρχισης...
Πώς έξετελέθης στου Ψυφού και πρόκειται να κάνης,
για την έλευτία σου πολλές παραγωγές...
Μούσαν πώς είσαι άνευ άρχων κι' είσαι άποψηρία
νόηματος πρώτης τάξεως, με τάσεις άπεριόλου
καί πώς σε μιιά νυχτερινή, είπες, περιουσία,
για της τύχης τ'α καλά περιφροσύνης, σ' άλλους...
Πάρη να παίξης τ'ο λοιπόν πολιτική μαζού μου
καί κάτω την κοίτην σου καί μη χυλνός τ'ο ίσο,
γιατί κι' άν έβγαίς περιφροσύνη, σ' όραξω στην τμή μου,
από τ'ο ξύλο τ'ο πολύ έγω να σε μαυρίσω...

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙ

Είνε κρέμα να πιθάνης
καί τόν όσο παίρνω πίσω,
μόνο μην τ'ο ξανακάνης,
γιατί δε θά σ'ο χαρέσω.
Σου τ'ο λέω νέα σκέτη,
πρός συμπόρσους καί γνώσι,
ν' άλλα δυό τέτοια κολιτίττα
αυτε ό Θεός δε θά σ'ο σώση...
Όσο δε για τ'ο Μαζούρα,
που χαλάστρη στή γέννα,

τ'ο Χριστό νάχη πατέρα,
δε γλυτώνει από μένα...
Καί κωμική φράση, ρε μέγα,
τά λευτά όπου μου δόνεις,
ού σου έλω πώς ίνε λίγα,
αή τά φρόδια σου σουρώνεις.
Κι' έτσι έλάμα δε μου πάει
να προτιζώ την τμή σου!
Κι' όραως λέει πώς γράφεται...
Έξήρωμαι; Είνε ντροπή σου!

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

Είμαι λεβέντης καί νταής
ήμια ή τρομάρα τού Ψυφού
ό γυός τού Βάγγου τού μαζουή
καί της Παγώνιας της μοιής.
Στραφέτ μουστάρια, σαν κλωστή,
μπαυράτα καί σκουρά μαλλιά
καί λίγο κάτον από τ' αυτί
στριμμένη κρεμοσιλά.
Φαρμά ζουναρί στην κοιλιά,
ταξί ξεκούλωτο ριγέ
καί λάρφι μονοκοτυλιό
τ'ο παντελιόν τ'ο ξεγέ.
Μπαρούτα άνοχτά κωμυλιώτα,
περτάτρημα κομποροφτό,
φροδια καί χείλια σουρωτά,
λοξά τις γκόμενες κατιού.
Στό στόμα γάτα κωλητή,
φωνή μαντζουρά πού σ'ο,
γαρούφαλο άνοχτό σ' αυτί
— Βαγνότε καί περνώ, ρε!...

Ο ΑΓΓΕΛΗΣ

ΤΑ ΔΑΜΙΜΗΤΑ

ΜΙΑ ΠΑΛΛΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Σε μιιά πλημύρα κάσιτε στό δήμο Πιπλιόν της Θεσσαλίας, ένας
χωρικός παραφροσύνη κι' επίνγηρη. Ό άστρωμένος λοιπόν σταθμάρης
έσπειρε ν' άναγγέλη στην προσημαμένη του άρχή τ'ο δικαίωμα με
την έξής άμφοτη άναφορά:

— Πιλι πνιγηρός τού χωρικοκωμμένου. Εύδοξάσους άναφέρω ότι
οικοθελώς καί άνευ της ήμετέρας συγκρατήσεως ό άνω χωρικο-
πνιγηρό ενό διερχόμενος τόν παραπάτομον Πνιώς άνάποδα επίνγηρη.
Κατόνι άσπρηγός άνακομίσους μου επληροφορηθήν δι εις τας
φρονάς του δέν ειρέθη ψυχή διά χηρα βοηθίας καί εζάμα έχά-
θηρη. Ε δ η π ι θ έ σ τ ε τ ο ς .

έναντιον της άδικίας, όλη μου ή λύσσα, ξεσπασε άμέσως σ' ένα κήμα
λέξων καί λυγισών.

Ό Διειρηντής με ζήτησε άποσβολομένης. Δέν ήταν εις θέσιν ν'
άντιληφθή πώς ένα κορίτσι της ηλικίας μου μπορούσε να είναι τόσο
άριμικό καί τόσο παράρσο.

Όταν, στό τέλος, σωφίστρια άποκακομμένη ή μιιά πολυφρόνα,
προσπάθησε να με κωληρωθή. Μα τού κάκου...

— Όθελω να φράγω άμέσως, άμέσως! φώναξα. Δώστε μου πίσω τ'ο
σимвόλαιό μου!... Ό ά σ' στείλω τ'ο δικό σας!...

Τέλος, ό κ. Τιερού, κωρσομένης να με ίκετή, προσέλασε ένα
χομωμάτα, τού έδωσε μου διαταγή καί σε λέγο έκείνος ξαναγύρισε,
φέρνοντας τ'ο συμβόλαιό μου.

— Να ή ύπογραφή της μητέρας σας, δεσποίνης, μου είπε. "Αν με-
τανοήσετε, μπορούτε να μου τ'ο επιστρέψετε σε σαρανταχτό ώρες."
"Αν δέν τ'ο επιστρέψετε μέσα σ' αυτή την προθεσμία, θά πάρω να
σας θεωρώ μέλος της «Κομωδίας». Μα, πιστέψατέ με, έχετε άδικο...
Σκεφθήτε...

Εγώ δέν τού απάντησα τίποτε καί βίγγρα έξω.
Τ'ο ίδιο βράδυ τού έπέστρεψα τ'ο συμβόλαιό με την ύπογραφή του
κι' έτσι έπαυα ν' άνηκω στη «Γαλλική Κομωδία». Τ'ο πρώτο μέρος της
θεατρικής μου σταδιοδρομίας είχε τελειώσει...
ΤΕΛΟΣ

ΛΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 9

Απ' την άρχαία έποχή, ό αριθμός 9 έθροισέτο ότι είχε μαγική
καί μυστηριώδη δύναμη. Τ'ο 9 ίνε ίσο με τ'ο γινόμενο 3x3. "Αν λοι-
πόν τόν αριθμό 3 είχαν μεγάλη εκτίμησι οι μάγοι κι' ό άποκομιστάι
τόν διαφόρων έποχών, ήταν φυσικό να έκτιμούν πολύ περισσότερο τ'ο
9, που ήταν τρεις φορές δυνατώτερο άπ' τ'ο 3.

Μέσα στό 9 κρυβόταν, κατά τούς άρχαίους, ή έννοια τού συνόλου
τού γνωστού καί άγνωστού κόσμου, δηλαδή τού ήλιου, τού φεγγαριού
καί τόν άλλων 7 γνωστών την έποχή εκείνη πλανητών. Ό "Όμηρος
στά έπη τόν άναφέρει σε πολλά σημεία τόν αριθμό 9, στόν όποιο άνα-
φύκει έξαιρετική σημασία. "Έτσι, σ' έναν «Υμνο στή Λατινάα, βρι-
σκαται ή έξής φράσις:

— "Η Λατινάα υπέφριξε επί έννηά μέρες καί έννηά νύχτες τούς
πόνους τού τοκετού".

Στόν ίδιο ύμνο, ό μεγάλος ποιητής περιγράφει ένα κολλίε, που ά-
πετελέτο από 9 χρυσά σφαιρίτια, πού κάτω δε λέει ότι τ'ο σώμα τού
γίγαντος Τυθία, πού τόν σκότωσαν ό "Απόλλων καί ή "Αρτεμις, έπιανε
ζωού 9 σφαιριμάτων! Στην τελευταία αυτή περιόλη, ό ποιητής θέ-
λει να δώση με τ'ο 9 την έννοια τού άπειρου μεγέθους, γιατί ένε-
πράγησι ό μεγαλύτερος άπ' όλους τούς άπόλους αριθμούς.

Τά έργα έπίσης τού νεοπλατωνικού φιλοσόφου Πλωτίου, πού τ'α
έξέδωσε σε βιβλίό ό μοθητής τού Πορφύρου τ'ο 270 π.Χ., ήταν χω-
ρωμένα σε 54 βιβλία, τ'α όποια άποτελούσαν 6 «έννεάδες». Αυτό είχε
γίνει από τμήν τόν αριθμών 6 καί 9, τούς όποιούς ό μυστικωπαθής
Πλωτίος θεωρούσε ιερούς.

Στην ιουδαική, καθώς καί στη χριστιανική θρησκεία, τ'ο 9 έπαιζε
καί παίζει άκόμα σπουδαίωτα ρόλο. Τή 15η μέρα της γιορτής τού έ-
ξήγνησμού, οι Έβραίοι θυσίαζαν 9 δαμάλια. Ξέρουμε δε ότι ό Χρι-
στιανοί λειτουργούν την "Αγία Τριάδα, στην όποία έ-
πίσχι ό αριθμός 3, ή ρίζα δηλαδή τού 9. Έπίσης τ'ο
σημείο τού σταυρού, καθώς καί πολλές χριστιανικές
προσευχές, επαναλαμβάνονται 3 φορές, προς τιμήν
τόν τριών προσώπων της "Αγίας Τριάδος.

Ας άμνησθωμε όμως τόν Χριστιανισμό κι' άς έρ-
θωμε στη θρησκεία τόν άρχαίον Περσών. Τά ιερά
βιβλία τού λαού αύτού ύποστήριζαν ότι τ'ο πανούρ
ανείμα μισού να φέρη στους ανθρώπους 999,999 κα-
κά καί συμφορές.

Ό θεοί τόν άρχαίον Αιγυπτίων ήταν έπίσης χωρι-
σμένοι σε 3 έννεάδες.

Μα καί για τούς καθολιστάς, τ'ο 9 είχε έξαιρετι-
κή σημασία. Τ'ο ίδιο παρατηρούμε καί στη θρησκεία
τόν άρχαίον Γαλιτών, πού έπίθοντο κι' έπιμύσαν
πολύ 9 παρθένους προφήτισσες, ή όποιες κατοικούσαν
στή νήσο Σίν.

Ό Σάξων, ό όποιος φάνηται ότι είχε μελετήσει
κατά βάθος τ'α μυστήρια της μαγίας, γράφει στόν
«Μαζκόβ» τ'α έξής:

— "Η μοιραίος άδελφίς γύρισαν τρεις φορές γύρω
από σίνα, τρεις φορές γύρω από μένα κι' άλλες
τρεις άκόμα φορές για να γίνουν έννηά! Σώνα! Τά μάγια δέ-
θησαν!..."

Η πρόληψη πού ύπάρχει για τή μυστηριώδη δύναμη τού αριθμού 9,
φάνηται άκόμα καί στα διάφορα ξόδια, τ'α όποια οι μάγοι κι' ή μά-
γισσες επαναλαμβάνουν 9 φορές, για να είναι άποτελεσματικώτεροι.

Ό κάτοικο της Τρανσυλβανίας, ό όποιος πιστεύον πολύ στό μάτι-
σμα, τ'ο θεραπεύον με έξορκισμούς πολύπλοκους, πού έχουν ως βάσι-
τούς τή μαγική δύναμη τού αριθμού 9.

Από τις 39 προφητίες της Αιγύπτου, ή κυριώτερες καί μεγαλιέ-
τερες ίνε 9.

Η Μοδός, κόρης τού Διός καί της Μνημοσύνης, ήταν 9. Έννηά
είνε έπίσης καί οι χοροί τόν άγγέλων τού χριστιανικού Παραδείσου,
καί άλλες τόσες ή τάξεις τόν δομίων της Κολάσεως. Ό Δάντης, στη
«Θεία Κομωδία» φαντάζεται την Κόλασι χωρισμένη σε 9 κύκλους, κι'
άκόμα διαρεί τ'ο ποιήμα του αύτό σε 9 άσματα.

Ό "Ιησούς Χριστός, μετά την Άνάστασι του, έμφανίστηρι 9 φορές
στός άποστόλους καί μαθητάς του.

Τέλος, στην άρχαία Ελλάδα, τ'α μεγαλιέτερα άξιώματα βροζό-
τουσαν στα χέρια 9 άρχόντων.

Νά, τέλος, καί μιιά περίεργη άριθμητική ιδιότης τού 9, την όποια
βρήκε ό μεγάλος "Αγγλος μαθηματικός Ουίλ Γουόρν, ή και' άλλους ό
Γάλλος σατυρικός Φοντενέλλος: "Αν πολλαπλασιάσουμε τ'ο 9 με ό-
ποιοδήποτε άλλο αριθμό καί προσθέσουμε μεταξύ τους τ'α ψηφία τού
γινόμενου, τ'ο άθροισμα ίνε καί πάλι 9.

ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Η προσοχή ίνε θυγατέρα της έργασίας.
- Δέν μπορεί κανείς νάχη φίλο πιστό, άμα συγκαλλάξει φίλους.
- Ένας καλός λόγος δέν κοστίζει τίποτα, καί κερδίζει πολλά.